

OBRZEZANIE SERCA

Wiele obrzędów praktykowanych w Starym Przymierzu, realnie wypełnia się w Nowym Przymierzu. W Starym Przymierzu bardzo ważnym obrzędem było obrzezanie i ten ważny obyczaj też ma swoje duchowe wypełnienie w Nowym Przymierzu.

Jego duchowe znaczenie jest opisane w Liście do Filipian 3:3-4: „*Bo obrzezani jesteśmy my, którzy chlubimy się Chrystusem Jezusem i służymy Bogu w duchu, a w ciele ufności nie pokładamy*”. Te trzy rzeczy są ze sobą ściśle powiązane. Nie pokładanie nadziei w ciele przejawia się w tym, że człowiek chlubi się tylko Chrystusem i służy Bogu zgodnie z prowadzeniem Ducha Świętego (a nie w oparciu o własne pomysły).

Podczas fizycznego obrzezania, mężczyźni odcina się część jego ciała. A duchowe obrzezanie polega na odcięciu się i uśmierceniu wszystkiego, co wynika z naszego ciała i osobistego życia. Ludzie nieobrzezani, w Starym Przymierzu nie mogli być uznawani za Izraelitów (Rdz 17:14). Tak samo w Nowym Przymierzu, częścią prawdziwego Kościoła Jezusa Chrystusa nie może być żaden człowiek, który polega na sobie. Częścią prawdziwego kościoła są tylko ci, którzy chlubią się Chrystusem i nie polegają na samych sobie. Jeśli chlubisz się tym, że budujesz lepszy kościół niż inni, to nie ma dla ciebie miejsca w Kościele, który buduje Bóg.

O ludziach chlubiących się pracą własnych rąk można przeczytać w Dziejach Apostolskich 7:41. Jeśli chlubisz się tym, czego dokonałeś, to znaczy, że nie jesteś obrzezany duchowo. Jeśli uważasz, że osiągnąłeś coś na tym świecie, to znaczy, że twoja wiara zawiodła. Dlatego Bóg w swojej miłości pozwala, ci bezowocnie „*łović całą noc i nic nie złović*” (J 21:3), aby cię nauczyć, że prawdziwa wiara przejawia się w całkowitej zależności od Chrystusa.

Nabuchodonozor pewnego dnia stanął na dachu swojego pałacu i zaczął się napawać widokiem wielkiego Babilonu, który sam zbudował (Dn 4:29-30). Wtedy Bóg odebrał mu królestwo i uczynił go podobnym do zwierząt. Powrót do równowagi psychicznej zajął mu wiele lat. Podobnie wielu wierzących napawa się w swoim duchu tym, co zrobili dla Boga. Ale Nabuchodonozor w końcu obrzezał swoje serce, żalując swojej głupoty i oddając chwałę Bogu (Dn 4:34-37). Ale smutne jest to, że duchowego obrzezania nie doświadcza wielu pastorów i starszych zborów.

Bóg chce, żebyś obrzezał swoje serce, abyś mógł Go kochać całym sercem (Pwt 30:6) – bo po tym można poznać obrzezane serce. Jeśli kochasz samego siebie i chlubisz się własnymi osiągnięciami, to nie masz obrzezanego serca.

Zac Poonen

Circumcision of the Heart / 13.11.2022